

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 31 mei 2021 — Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA / Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri**

(Zaak C-339/21)

(2021/C 329/15)

Procestaal: Italiaans

### Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

### Partijen in het hoofdgeding

*Verzoekende partijen:* Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA

*Verwerende partijen:* Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

### Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 18, 26, 49, 54 en 55 VWEU, de artikelen 3 en 13 van richtlijn 2018/1972/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 <sup>(1)</sup>, en de artikelen 16 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling die bij het delegeren aan het bestuursorgaan van de taak, de vergoeding vast te stellen die aan telecomexploitanten moet worden toegekend voor het verplicht aftappen van communicatiestromen in opdracht van rechterlijke autoriteiten, niet voorschrijft dat het beginsel van volledige vergoeding van de kosten die de exploitanten in verband met deze activiteiten daadwerkelijk hebben gemaakt en naar behoren hebben gestaafd in acht wordt genomen, en daarnaast het bestuursorgaan ertoe verplicht een kostenbesparing ten opzichte van de eerder geldende criteria voor de berekening van de vergoeding te verwezenlijken?

<sup>(1)</sup> Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie (herschikking) (PB 2018, L 321, blz. 36.).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad) (Bulgarije) op 2 juni 2021 — VB / Natsionalna agentsia za prihodite**

(Zaak C-340/21)

(2021/C 329/16)

Procestaal: Bulgaars

### Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

### Partijen in het hoofdgeding

*Verzoekende partij:* VB

*Verwerende partij:* Natsionalna agentsia za prihodite

### Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 24 en 32 van verordening (EU) 2016/679<sup>(1)</sup> aldus worden uitgelegd dat het feit dat de ongeoorloofde verstrekking van of de ongeoorloofde toegang tot persoonsgegevens in de zin van artikel 4, punt 12, van verordening (EU) 2016/679 heeft plaatsgevonden door personen die geen medewerkers van de verwerkingsverantwoordelijke zijn en niet onder zijn toezicht staan, volstaat om aan te nemen dat de getroffen technische en organisatorische maatregelen niet passend zijn?
2. Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: waarop moet de rechterlijke toetsing van de rechtmatigheid bij het onderzoek van de vraag of de door de verwerkingsverantwoordelijke getroffen technische en organisatorische maatregelen passend zijn in de zin van artikel 32 van verordening (EU) 2016/679 betrekking hebben en welke omvang moet die toetsing hebben?
3. Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: moet het beginsel van de verantwoordingsplicht op grond van artikel 5, lid 2, en artikel 24 juncto overweging 74 van verordening (EU) 2016/679 aldus worden uitgelegd dat in het kader van een beroep op grond van artikel 82, lid 1, van die verordening de bewijslast voor het feit dat de getroffen technische en organisatorische maatregelen passend zijn in de zin van artikel 32 van de verordening, op de verwerkingsverantwoordelijke rust? Kan een deskundigenrapport als een noodzakelijk en toereikend bewijsmiddel worden beschouwd om vast te stellen dat de door de verwerkingsverantwoordelijke getroffen technische en organisatorische maatregelen in een geval zoals het onderhavige passend waren, wanneer de ongeoorloofde toegang tot en de ongeoorloofde verstrekking van persoonsgegevens het gevolg zijn van een "hackaanval"?
4. Moet artikel 82, lid 3, van verordening (EU) 2016/679 aldus worden uitgelegd dat de ongeoorloofde verstrekking van of de ongeoorloofde toegang tot persoonsgegevens in de zin van artikel 4, punt 12, van die verordening, in casu door middel van een "hackaanval" door personen die geen medewerkers van de verwerkingsverantwoordelijke zijn en niet onder zijn toezicht staan, een feit is waarvoor de verwerkingsverantwoordelijke niet verantwoordelijk is en dat bijgevolg een vrijstelling van aansprakelijkheid rechtvaardigt?
5. Moeten artikel 82, leden 1 en 2, junctis de overwegingen 85 en 146 van verordening (EU) 2016/679 aldus worden uitgelegd dat wanneer er zoals in casu sprake is van een inbreuk op persoonsgegevens die bestaat in de ongeoorloofde toegang tot en de verspreiding van persoonsgegevens door middel van een "hackaanval", alleen al de bezorgdheid en ongerustheid van de betrokkene over en zijn vrees voor mogelijk misbruik van zijn persoonsgegevens in de toekomst, zonder dat een dergelijk misbruik is vastgesteld en/of de betrokkene verdere schade heeft geleden, onder het ruim uit te leggen begrip "immateriële schade" vallen en een recht op schadevergoeding doen ontstaan?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ 2016, L 119, стр. 1)

---

### Hogere voorziening ingesteld op 24 juni 2021 door Enrico Falqui tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer — uitgebreid) van 5 mei 2021 in zaak T-695/19, Enrico Falqui / Europees Parlement

(Zaak C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Procestaal: Italiaans

### Partijen

Rekwirant: Enrico Falqui (vertegenwoordigers: F. Sorrentino, A. Sandulli, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

### Conclusies

— rekwirant vordert vernietiging van arrest nr. 1000680 van het Gerecht van de Europese Unie van 5 mei 2021 en, dientengevolge, van de nota van 8 juli 2019 (en, in voorkomend geval, van het ontwerpbesluit en het advies van de juridische dienst waarop het besluit is gebaseerd), alsmede terugbetaling van de ten onrechte op het pensioen ingehouden bedragen en verwijzing van het Parlement in de kosten van beide instanties.